XIII-ik évfolyam. 5-ik szám. Kőszeg, 1893. január 29-én.

KŐSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, közgazdasági, ipar-kereskedelmi és nevelészeti hetilap.

TÖBB EGYLET KÖZLÖNYE.

Előfizetési ár:
Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr
Megjelenik minden vasárnapon.

Szerkesztőség: a táblaház iskola-utczai részében.
Kéziratok, levelek s egyéb a lap szellemi részét illető közlemények a szerkesztőséghez intézendők.
Kiadói iroda: városkör 81. sz. a nyomdában.

Előfizetési pénzek és reclamátiók a kiadóhivatalhoz (Feigl Gyula) intézendők.
Hirdetések jutányos áron vétetnek fel.

Jézus szent Szive temploma Kőszegen.

Ki ne érzett volna szive mélyében legbensőbb áhitatot, sőt csodálkozást oly dómtemplomban, a melynek magas csúcsives üvegfestészeti ablakaiból a napsugarak ezer szinváltozatban estek a falakra és oszlopokra, és tették büvössé az Isten házának imádásra gerjesztő félhomályát? A szent-Benedek-rendé a dicsőség, hogy a bajorországi tegernseei zárda tagjai az üvegfestészeti művészetet feltalálták, amely rendnek tagjai a nagy rendalapitó szabályai szerint üzték a művészeteket is, és zárdáik rendesen fel voltak szerelve a művészetek összes ágai számára.

Az emlitett zárdában a 11. században készült néhány üvegfestészeti műtárgy még ma is látható az augsburgi főtemplomban. Az akkori román épitészeti modor következtében, az ö apró kis ablakocskáival, azonban nem fejlödhetett az üvegfestészeti művészet valami nagyszerüvé; ezt csak a 13. századbeli góth épitészeti modor segitette fejlődésében; most már nem elégedtek meg a templomokban apró kis ablakocskákkal és ezeken egyes kisszerü ábrázolatok- és alakokkal, hanem ahol csak lehetett, nagyszerü képeket, a virágok és épitészet utánzataiból vett gazdag diszitésekkel, létesitett az üvegfestészeti művészet.

Lassankint azonban a művészetek ezen ága is hanyatlásnak indult; a hanyatlást pedig nemsokára valóságos rongálás követte, mely némely helyen a képromboiáshoz hajszálnyira hasonlitott. A megromlott izlés nem türhette az Isten házában az imádásra gerjesztő titkos érzelmü félhomályt, e „felvilágosultság“ még a dómokban is „tiszta napfényt“ akart, és a valóságos vandalizmussal összerombolt üvegfestészeti műkincseket egyszerü fehér üvegekkel pótolták, a falakon és oszlopzatokon lévő legszebb freskóképeket pedig bemeszelték.

A mi századunknak lett föntartva, hogy az üvegfestészeti művészeten ismét nagyot lenditsen, nagyszerü műveket hozzon létre; és ma már a világ minden részében elterjedt üvegfestészeti műkincsek fönnen hirdetik, mint képes az emberi ész a művészet technikai helyes felfogásával és alkalmazásával bámulandót létesiteni.

A mi uj templomunknak is egyik legfönségesebb diszét az üvegfestészeti művészet alkotásai fogják képezni. Kár, hogy hazai egyetlen üvegfestészeti művészünk, ki egyébiránt is német ember, tulságos árakat követelt, és igy ez ügyben is a külföldre kellett szorulnunk. A jóhirü bécsi Geyling czég műtermében azonban már 11 üvegfestészeti ablak van templomunk számára megrendelve. Ezekről már hét kitünően szép művészi rajzolat lett bemutatva, melyek az illető körök tetszését kiválóan megnyerték; a czég egyes ablakok kivitelén már dolgozik is. Schöne épitész is elkészitette a templom belső stylszerü kifestésének rajzolatát; és most már szerezhetünk magunknak némileg fogalmat, milyen lesz templomunk belseje. Az oltárok és szószék gothikus csúcstornyocskákban végződő mintázatai is vajmi kedvesek, és teljesen megfelelnek egyik régi, az 1486. évből való templomi műkincsünk fönségesen kedves alakjának, a monstranceiának.

Hogy templomunk oly művészileg és stylszerüen készül, ezt a jó Isten a jó és nemes lelkek által eszközli, kik a legnagyobb buzgósággal sietnek az Isten házának méltó feldiszitésére áldozataikkal. „Uram, szeretem a te házad diszét“, igy imádkoznak ők a zsoltárossal, és nem akarnak a világ előtt fényleni az ő jótetéményeikkel, melyeket Isten dicsőségére hoztak és hoznak. Fizesse is meg nekik az Ur gazdagon, ezerszeresen! De miért ne állhatnának itt az ő tisztes neveik hálából és követésreméltó például?!

Tehát: a nagy ablakot a főoltár fölött, Jézus szent Szive, Szüz Mária és szent József képeivel készitteti *Szájbely* Gyula ur ő nagysága, országgyülési képviselőnk; jobbról a nagy ablakot a főoltár mellett sz. István, szt. László és szt. Imre alakjaival, felül a rosettában Patrona Hungariae képével, alul a szt-Benedekrend czimerével ft. *Freh* Alfonz ur; balról a főoltár melletti nagy ablakot b. Gizela, szt. Margit és szt. Erzsébet képeivel kőszegi *Dosztál* Gizela kisasszony Bécsből; a kereszthajóban balról a mellékoltár fölötti nagy ablakot az Egek Királynéja, szt. Joachim és Anna képeivel *Hornig* Anna bárónő Budapestről; ez oltár mellett levő jobboldali ablakot „az angyali üdvözlet“ kedves képével *Bobuss* Ignácz polgártársunk; ugyanezen oltár mellett a baloldali ablakot Szüz Mária látogatását Erzsébetnél ábrázoló szép képpel *Bertha* Anna kisasszony. A kereszthajó jobboldali mellékoltára fölötti ablakot borromei szt. Károly képével, midőn a pestises betegeket áldoztatja, meghatóan szép képcsoportozat, dr. *Stegmüller* Károly apát-kanonok ő nagysága Szombathelyről; e mellékoltár mellett balról lesz elhelyezve azon votiv-ablak, melyet szt. Mártonnak, az egyázmegye védőszentjének tiszteletére készittet az egyházmegyei papság; jobbról ez oltár mellett fog diszelegni a szt. Pál megtérését ábrázoló ablakfestmény, boldogult dr. *Rebentisch* Pál hagyományából. — A főhajóban levő két legnagyobb ablakra is akadtak nemesszivü jótevők. Ezek egyikére jön ama megkapó bibliai kép, mely Lázár feltámasztását ábrázolja, fönt a rozettába szt. Mihály főangyal képével, alul szabad kir. Kőszeg városa czimerével diszitve, — ezt készitteti a boldogult Bierbauer polgármester emlékére *Szikla-Bierbauer* Emilia urhölgy; a másikra jön ama

TÁRCZA.

A régi jó időkből.

Párvisták voltunk, vagyis olyan semmik, akikből minden lehet, még principista is — ha jól tanulnak.

A mostani generáczió persze nem tudja, hogy mi az? Csak sejti, hogy iskolának kell lennie, mert hát tanulásról van szó.

Igen, iskola volt, ahová csak nagy küzdelem árán — a négy normális osztály bevégzése után lehetett följutni. Pedig ez abban az időben nagy sor volt! sokkal nagyobb, mint a mai világban. Akkor a tudomány templomának annyi volt az előcsarnoka, hogy akár hány gyermek ezeknél a csarnakoknál tovább nem is juthatott. Először volt betüző, azután silabizáló, majd kis olvasó, s végre öreg olvasó. Ezeken a fokozatokon mind végig kellett vala magát vágnia, hogy iskolás gyerek válhassék belőle. A betüző elkezdte az öreg *A*-n, és végezte a kis *s*-n. Mind ez csak azért történt, mert hát rendnek muszáj lenni. Mi ez a mostani sisthema az akkorihoz képest? Nincs most semmi rend! Eltelik egy egész hónap, s az az első osztályu gyerek még az öreg *A*-t sem ismeri! Persze! folyton csak ilyenekkel traktálják: Melyik a jobb kezed? Hány füled van? Mire való a száj? stb. Pedig ezeket ugy is tudja; mire való erre tanitani? Akkor? Egy hónap mulva már megtanult 8—10 betüt. Meg ám! mert muszáj volt. Mert hát minek teremtette volna az Isten a mogyorófát! Akkor a taneszközök az erdőben vadon termettek, s nem kellett drága pénzen Bécsből hozatni őket, mint most.

Bele telett sokszor 3—4 esztendő, mig valaki öreg olvásó lett, s annyira megérett, hogy a második osztályba felküldeni érdemesnek találták. Mivel pedig az iskolázás megkezdése korhoz nem volt kötve, s megtörtént, hogy 8—9 éves korában adták csak föl a gyereket iskolába: előfordult akár hányszor, hogy mire öreg olvasóvá lett volna, annyira fölkamaszodott, hogy java szolgagyerek nagy inas vált belőle, és kimaradt az iskolából a nélkül, hogy olvasni megtanult volna. Megrekedt az előcsarnokban.

Ebből láthatják, hogy annak már jó fejének kellett lennie, aki a párvába, a gymnasium első osztályába fölkerülhetett. Azért mondom, hogy jó fejének kellett lennie, mert a tanitóknak vajmi kevés érdeme volt benne. De nem is igen értettek hozzá azok a mindenfele pályáról összeverődött iskola mesterek. Aki a nádpálczát legügyesebben kezelte, azt tartották legjobb tanitónak.

Nevelési törvényünk pedig ebből az egy pontból állott: nyáron nem szabad fürödni, télen meg csuszkálni.

És mi mégis felkerültünk a párvába valami 25-en. Tudva levő dolog, hogy a párvista előtt a legnagyobb tekintély a princzipista — a második osztályu tanuló, mert a többiek, a 3-ik és 4-ik osztályuak, azok már valóságos felsőbb lények valának előttünk, hiszen azok följártak az emeletbe, a hova nekünk még föl-nézni is csak akkor volt szabad, ha ők nem látták. Ezek ugy rendelkeztek már velünk, mint az ur az inasával; s meg nem mertük próbálni, hogy parancsaiknak ellene szegüljünk. Ha az utczán találkoztunk velük, tisztelettel megemeltük a süvegünket már messziről. Ekkora tekintélyük volt előttünk.

Öreg professorunknak az volt a szokása, hogy a mint bejött, törvényt ült fölöttünk. Aki a leczkéjét nem tudta, vagy a fekete könyvben volt a neve, azt ott lehuzatta és ráolvasta a tizenkettőt. Ebbe eltelett jó negyed óra. Aztán elkezdett magyarázni. Aki ilyenkor csintalankodott, azt kitérdeltette a dobogó elé, s annak ott kelle térdelnie az óra végéig; azt azonban megengedte, hogy ott magának a saját vagy mások könyveiből asztalt rakhasson s arra tehesse az éppen akkor használt könyvet. Ha azonban véletlenül a könyvrakás el talált dülni, akkor a hány könyv leforduit a padlóra, annyi skutikát (korbácsütést) kapott.

Végére járt már az esztendő, mikor egyszer az öreg vidám kedvvel belépett az osztályba. Ismertük már az öreget, s tudtuk, hogy az ő jó kedvének mi adjuk meg az árát. Mint rendeseu, most is megtartotta az investigatiót, s annak végeztével igy szólt:

— Van-e még közöttetek valaki, aki nem kapott ki ebben az esztendőben?

Az egész osztályból csak egyetlen egy állott föl; az első eminens. Ez is persze csak azért nem kapott ki, mert ő volt egész éven át a vigyázó.

— No! hogy te so vidd el szárazon, gyere ki!

A szegény hiaba könyörgött, nem volt kegyelem. Végrehajtatta rajta az itéletet irgalom nélkül.

Másnap a mi első eminensünk helye üresen maradt. Nem jött többé iskolába. Most valahol Veszprém vármegyében dúsgazdag korcsmáros. Ugy kell neki, miért maradt ki az iskolából. Ha ezt nem teszi, lehetne valami gazdag városban irnok 500 frt fizetéssel és szabad koplalással.

Mórffy.

Egy éj a kriptában.

Ezelőtt körülbelül öt esztendővel történt, midőn növendéktagja valék egy szerzetnek, hogy a noviciatumban levő hosszu asztal körül ülve beszélgettünk.

kedves bibliai kép, sz. Magdolna az Ur Jézus lábainál, font a rozettában sz. Theresia képével, s ezt csináltatja *Eitner-Bertha* Teréz urhölgy. — Szivből jövő hálás köszönet minden egyes jótevőnek az Ur Jézus szentséges Szivének nevében! Isten fizesse meg!

Kisebb adományok is folytak már be egyes más jótevőktől. Igy adományozott csak a napokban özv. *Wagner* Theresie asszonyság 300 frtot egy a kereszthajóba beszerzendő gothikus nagy csillárra; mások ismét összeadtak néhány száz forintot a beszerzendő uj harangokra; egyszáz forinton felül jött már be a toronyórára; ismét több mint egyszáz forint az oltárlámpára; 200 frt egy művészi kivitelü szoborra, mely Jézus legszentebb Szivét ábrázolja; 100 frt az oltárszekrényre; és, mint halljuk, városunk fiatal vallásos szép hölgyei gyüjtést szándékoznak megindítani a 14 keresztuti állomás domborművü képeinek művészi elkészittetésére, — és valóban ezek lennének az uj templomnak másodsorban legszebb diszére. Kell, hogy az orgona is nagyszerü disz- és tökéletes mü legyen a maga nemében, a nagy gothikus csillár is mesterét és adományozóját hirdesse; a 20 mmázsás nagyharang is hegyen-völgyön túl hallassa szép szavát; a toronyóra is oly mü legyen, hogy mindig pontosan mutassa, hányat ütött az óra Kőszegen; szóval, legyen a templomon kivülről-belülről minden olyan, hogy Isten nagyobb dicsőségére, városunk diszére és mindnyájunk örömére és lelki javára szolgáljon. De mindez, és még sok más tárgy, oltárok, szószék, szentsir, gyóntatószékek, padok, keresztút és még két kisebb csillár pénzbe, sok pénzbe kerül, sokkal többe, mint amennyi eddig adományoztatott a belső felszerelésre. Azért rajta, kedves jó kőszegi hivek, kövessétek az eddigi jó példát! A jó Isten senkinek sem marad adósa; ő bizonyára ezerszeresen megtéritni azt, amit az ő nagyobb dicsőségére jó szivvel cselekedtünk. Félre tehát minden kicsinyes szükkeblüséggel!

Major János
prépost-plébános.

HIREK.

— **Hymen.** *Stegmüller* György, m. kir. pénzügyőri szemlész, néhai Stegmüller László fia, e hó 24-én a győrszigeti róm. kath. templomban oltárhoz vezette *Róth* Erzsi kisasszonyt.

— **Városi közgyülés.** A vármegye alispánjának, vagy kiküldendő helyettesének elnöklése mellett legközelebb városi közgyülés lesz, melyre ujból választják a városi tanácstagokat és betöltik az ügyészi állomást. Valószinü, hogy e közgyülésen választják meg az ipariskolai igazgató- és rajztanitót is, valamint intézkedni fognak a nyugalomba kivánkozó jegyző kérvényével és esetleg a pályázat kihirdetését rendelik majd el.

— **Változás a tanfelügyelőségnél.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter *Mosdóssy* Imre Vasvármegyei segédtanfelügyelőt visszarendelte a miniszteriumba, s helyébe uj segédtanfelügyelőül *Romanecz* Bélát nevezte ki.

— **Kettéosztott énektanitás.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter megengedte, hogy a helybeli polgári fiu- és leányiskolánál az énektanitással megbizott *Mösz* Lajos óráit fele részben (a fiuknál) *Hammer* Gyula ág. ev. tanitó tölthesse be továbbra is, folyóvá tevén mindkettejök részére az énektanitásért járó 300 frtnak megfelelő fele részét, azaz 150—150 frtot.

— **Milyen ezekeken ülnek városatyáink?** A *Vasmegyei Lapok* annak idején arról irtak, hogy a kőszegi képviselő-testület rossz lábon áll a székeivel, azaz nem törvényes alapon lett azzá, a mi. Czikkiró megnyugtatására és a dolog nyelbeütése czéljából közöljük az alábbi, a városi irattárból időközben előkerült és már 1887-ben a városhoz felebbezés folytán leérkezett miniszteri leiratot:

„*A m. kir. belügyminisztertől 38849/IV. a) 87. szám.*

Vasvármegye közönségének Szombathelyen.

A vármegye törvényhatósági bizottságának f. évi február 7-én 2601. sz. a. hozott közgyülési határozatát, melylyel Kőszeg város által a mult évi december hó 17-én 2946. sz. a. hozott képviselőtestületi határozat helybenhagyása mellett kimondatott, hogy a városi képviselő testület tagjainak választására jogosultak névjegyzékének az 1886. XXII. t.-cz. 39. §-ában érintett összeállitása tekintettel az idézett törvény 165. §-ának végső soraiban foglalt intézkedésre mellőzendő, *Vidt* Géza kőszegi lakos által beadott felfolyamodvány következtében megváltoztatom, s e kérdésre névjegyzék elkészitését elrendelem, mert igaz ugyan, hogy az utóbb idézett törvény-szakasz értelmében ezen városban a tevőleges választói jogra nézve az 1886. XXII. t.-cz. 36. §-a alkalmazható nem lévén a választóknak a 39. §-ban körülirt módon az adó lajstromokból való összeirása nem eszközölhető, de ebből épen nem következik az, hogy a választók névjegyzékének összeállitása egészen mellőzendő, hanem csupán az, hogy a névjegyzéknek ezen § által megkivánt összeállitásánál a 165. §-ban foglalt kivételes intézkedés folytán az 1886. XXII. t.-cz. 36. §-a helyett az 1886. XXII. t.-cz. 31. §-a lesz figyelembe veendő, mely szerint a névjegyzék az idézett törvényszakasz utolsó bekezdése értelmében törvényhatóságokban is összeállitani rendeltetik, általában véve pedig a rendszeres közigazgatás és ügykezelés érdeke megkivánja azt, hogy a városi képviselő-testületi tagok választásánál külön e czélból összeállitott s ne az országgyülési képviselő-választásoknál való használatra szánt névjegyzék legyen használatban.

Miről a vármegye közönségét a folyó évi mártius hó 28-án 7683. sz. alatt kelt alispáni jelentés csatolmányainak visszazárása mellett értesitem. Budapesten 1887. évi junius hó 17-én. A miniszter helyett Lukács György s. k. államtitkár.

15399/87. Megfelelő további eljárás s a névlajstrom szabályszerü és végleges összeállitásáról teendő jelentés végett Fügh Károly polgármester urnak kiadatik. Szombathely, 1887. évi junius hó 29-én Reiszig s. k. alispán.

Érk. 1887. Julius 10. 1902. sz. a.“

Városatyáink tehát biztosan ülnek bőr-székeiken.

— **Közgyülés.** *A kőszegi kisdedóvó egyesület* mult vasárnap tartá évi közgyülését. A városház nagytermében alig gyült össze annyi tag, amennyi a tisztujitás eszközlésére alapszabályilag kivántatik. Mig ezek összegyültek, elnök, *Chernel* István és pénztáros, dr. *Waisbecker* Antal megtették jelentéseiket, melyek tudomásul vétettek és pénztárosnak megadatott a szokásos fölmentés. Igazgató választmány a régi maradt.

— **A kőszegi ált temetkezési egylet** mult vasárnap tartá rendes évi közgyülését, mely alkalommal nagyságos és főt. *Major* János elnök ur beszámolóját a következőkben adta elő: 1891. év végén a tagok száma 603. 1892. év folyamán felvétetett 65, összesen 668; ellenben 1892. év folyamán meghalt 20, s igy 1892. év végével 648 tagja van az egyletnek. — Bevétel: 1891. évi vagyon 4004 frt; tagok befizetései 1892-ben 848 frt 30 kr; kamatnövekedés 1892-ben 185 frt 74 kr. Összesen 5038 frt 4 kr. Kiadások: 20 meghalt tag után 408 frt. (Ama közgyülési határozatnál, melyszerint minden tag 20 frtnak történt befizetése után a további befizetések alól felmentvék az egylet tagjai továbbra is magmaradnak és azon kivül minden tulélt év után 20 frt temetési átalányuk egy-egy forinttal növekedik.) Fő- és pénztárkönyv beszerzése 4 frt 80 kr; bemondó dija 40 frt. Összesen 452 frt 80 kr. Levonás után marad tiszta vagyon-érték 1892. év végén 4583 frt 24 kr., mely összeg a kőszegi takarékpénztárnál gyümölcsözőleg van elhelyezve. E szerint a mult évi szaparodás 581 frt 24 krt tesz ki, s miután a mult választ. ülésből a számadások felülvizsgálására kiküldött bizottság jelentése szerint azt a legnagyobb rendben találta, a közgyülés pénztárnok urnak a felmentvényt egyhangulag megszavazta. A mult 1892. év folyamán meghalt Stegmüller László választmányi tag helyébe *Maitz* Ferencz közfelkiáltással választatott meg. Végül pedig a közgyülés elnöknek, pénztárnoknak az egyleti teendők körüli fáradságukért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott.

Meszlényi Károly.
e. jegyző

— **Alkalmi emléklap.** A magyarországi turista-egyesület *kőszegi osztálya* a kőszegi Ó-házon emelendő emlék alapja javára utóbbi báljára *Millennium* czimmel egy alkalmi lapot adott ki és árusitott el, mely a mellett, hogy diszes tervezőjét, különböző személyektől beküldött érdekes emleksorokat tartalmaz. A lap szellemi részéhez felhivás folytán hozzájárultak: Apponyi Albert grót, Balogh Gyula, Bárdossy Jenő Vasvármegye főjegyzője, Chernel István, Ebenspanger János a M. T. E. vasm. oszt. elnöke, Ehen Gyula, b. Eötvös Lóránd, Falk Miksa, Freyler Lajos, Fügh Károly, Gaár Frigyes, Hammer Gyula kőszegi turista-egyleti utnagy, dr. Károlyi Antal Vasvármegye alispánja, Kőváry Kaffehr Béla a „Vasvármegye“ felelős szerkesztője, Kroller Miksa, Kőszegi József, a kőszegi turista-egyesület titkára, dr. Laky Kristóf kir. curiai biró és törvényszéki elnök, Lóskay Gábor őrnagy, Markovits József a M. T. E. kőszegi osztályának elnöke, Pacher Donát a benczés szekház főnöke és gymnáziumi igazgató Kőszegen, szt-mártoni Radó Kálmán cs. és kir. kamarás, Vasvármegye főispánja; Rákosi Jenő; Somogyi Miklós, a kőszegi j. főszolgabirája; dr. Stegmüller Károly püspöki helynök, apát-kanonok; Steierlein Gábor polg. isk. igazgató, Szijbely Gyula a kőszegi kerület országgy. képviselője, Szovják Hugó, Thali Kálmán, dr. Téry Ödön a M. T. E. alelnöke, Tipka Ferencz Kőszeg szab. kir. város polgármestere, dr. Thirring Gusztáv a M. T. E. titkára, Waisbecker Ede kőszegi turista-egyleti pénztáros, dr. Wiener Márk, Wittinger Antal, a „Kőszeg és Vidéke“ szerkesztője.

— **Mandátum-választás.** Járásunk főszolgabiráját, *Somogyi* Miklóst a multkori megyebizottsági tagválasztás alkalmával két helyen, t. i. Őri-Szt-Péteren és Borostyánkőn választották meg. A megválasztott az előbbi helyen kapott mandátumról lemondván, a borostyánkőit tartotta meg.

— **A farsang.** Nyomban a turistabál után, vasárnapon az itt tartózkodó szinigazgató által rendezett jelmezbál következett, melyre sokan készültek, de nem mindnyájan látogattak el. Sokat vártak a német kedélyességtől, de bizony kevés jutott a mulatságból. Egy kis heccen kivül alig volt valami, a mi mulatattó, vagy csak szórakoztató lett volna. Ugylátszik már most, hogy minden reményünket a *kereskedelmi kör* jövő szombati tánczmulatságába kell helyeznünk. A kereskedő ifjak a vének által támogatva képesek lesznek még egy oly mulatság rendezésére, a mely megfeleljen a közönség várakozásának és siker tekintetében ritkitsa párját. Várjuk a legjobbat!

— **Uj országos felügyelő.** A budapesti lapok hire szerint alsófoku ipariskolai országos felügyelőnek Szabó Károly sopronmegyei kir. tanfelügyelő volna a közoktatásügyi miniszter által kiszemelve.

— **Millenniumi áldozat.** Szegedről kapjuk a hirt, hogy a város egy legutóbb tartott közgyülésen a millennium megünneplésére vonatkozólag a többi között elhatározta, hogy megiratja a város monografiáját 10 ezer frtnyi tiszteletdijért. 10,000 frt! Milyen összeg! Kőszeg városa milyen olcsón jutott monografiájához! Az első boldogult *Chernel* Kálmán nagylelkűsége és tudományszereteténél fogva egy árva krajczárjába sem került, a másodikra pedig, mely a vidéket is felöleli 50, mond ötven forintot szavazott meg nagylelkűen.

Éppen 12-en ültünk együtt, az ország minden vidékéről összeverődve. Halkan folyt a diskurzus, a mint ezt a rendi törvények parancsolák. Szóba került többek között egynéhány növendéktársunk bátortalansága is. Természetes, hogy kinevettük őket. Azok sem engedtek, hanem viszonzásul mindenféle apró vádakat fogtak reánk. „Többről-többre, szóról-szóra“ s már a rendi törvények megszegésére került volna a dolog, ha fráter Titus, egy atléta termetü fiatal társunk, ki beöltözés szerint legfiatalabb volt köztünk, föl nem kel s a következőket nem mondja:

„Bármint vádoljátok is fel'énk társaitokat, azért én mégis védelmembe veszem őket, mert az ő helyzetükben ti sem viselkednétek különben. Tegyük fel, hogy vannak köztünk bátrak is, de azt már egy sem merné megtenni, tudom, hogy egy éjjet a templom alatti kriptában töltsön el. Erre még én sem vállalkoznám“.

Ez utóbbi szavakat erősen hangsúlyozta. Mély csend következett. Senki sem szólt egy szót sem, s ugy látszék, mintha mindnyájunk bátorsága inunkba szállt volna.

„Nos hát nem vállalkozik senki?“ kérdé az előbbi erős hangnyomattal Titus.

„Én vállalkozom“ válaszolám nyersen, mert sértettek a hetykén odavetett szavak.

„Te mernél vállalkozni? Fogadni mernék, hogy mire eljő az est, visszavonod ajánlatodat.“

„Nem fogom visszavonni, fogadjunk!“

„Fogadjatok!“ hangozék egyszerre mindenfelől.

Es fogadtunk. Egy másnap a kertben elköltendő és közösen megállapitott ozsonnába fogadtunk. Estig visszavonultam cellámba s gondolkozám. Nem féltem, de bántottak társaim megjegyzései, melyek legnagyobb részt azt fejezték ki, hogy elvesztem a fogadást.

A toronyban tizet ütött az óra. Elvégeztük az esti imádságot, azután fölszedvén csekély ágynemümet, társaim kiséretében a kriptához menék. Itt a sekrestyés elővette a rozsdás kulcsot, s kinyitá az ajtót. Olyan furcsa fülledt penészszag üté meg orromat, hogy egy pillanatra hátráltam, de azután erőt véve magamon, meggyujtám a kezemben lévő kis darab viaszgyergyát, kihuztam a kulcsot a zárból, belülről bereteszelém az ajtót, s társaim gunyos kaczaja és megjegyzései közölt lassan lefelé haladtam a korhadt falépcsőkön. A kriptában uralkodó szag csaknem kiállhatatlan volt, s jó időbe került, mig megszoktam. Leérve a lépcsőkön, egy széles folyosón találtam magam; körültekintém. Piszkos, nedves falak, a földön heverő s a falakba épitett koporsók, fülledt levegő, emberi csontvázak valának környezőim.

Még sohasem voltam ily helyen, s bár nem egy könnyen ijedtem meg, most mégis valami megmagyarázhatatlan izgatottság vett erőt rajtam. Kezemben a viaszgyertyával lassan haladtam végig a hosszu, nedves folyosón, keresve valamely elágazást, mit azonban nem találtam. A falba épitett sirok föliratait olvasgatám, midőn egyszerre csak valami különös kopogást hallok felülről. Körülnézek, s a sarokban megpillantok egy félig a földbe temetett csontvázat. Megdöbbenve forditom el tekintetemet e félelmetes látványtól, s hallgatózom. Ismét az előbbi kopogás, de most ugy tünt föl, mintha az erősebb lenne, s mintha hangokat is hallanék. Egész testemen hideg borzongás fut végig. Megdermedve állok; kezemben reszket a gyertya; nem merek mozdulni.

Végre megszünt a zaj. Bátorságom lassan ismét visszatért, s mintha mi sem történt volna, nyugodtan keresém elő magammal hozott ágynemümet, s elhányva a sarokban heverő csontvázat, elkészitém fekhelyemet.

Gyertyám azonban időközben leégett, s alig hogy elkészültem „rózsás“ ágyammal, kialudt. Kénytelen voltam lefeküdni. Jól beburkolózva durva pokróczomba feküdtem a nedves földön, de soká nem tudtam elaludni. Az előbb hallott különös zaj, a benyomás, mit rám e rideg sirbolt tett, nem hagytak pihenni. Szemeim előtt a csontvázak, koporsók, sirfeliratok lebegtek, s nem tudtam másról gondolkozni, mint csupa koporsószagu dologról. Eszembe jutottak a római katakombák, az ezekhez füződő rémmesék, a kisértetek s minden olyan, mi csak izgatni s félelmet gerjeszteni képes az emberben.

Lassanként azután annyira eltompult minden érző és gondolkozó szervem, hogy jóformán nem is tudtam magamról semmit.

Kis idő mulva kinyitám szemeimet. Eleinte nem nem láttam semmit, de nemsokára ismét különös zajt hallottam. A folyosó mintha kisérteties fényt nyelt volna világitva, a földön heverő elkorhadt koporsók födelei lassanként fölemelkedtek, s kiléptek belőle a holtak. Megborzadtam. A falakról leváltak a kő és márvány feliratos táblák s a befalazott koporsókból eleinte a lábakat, később az egész csontvázat látám előbujni. A szerte-széjjel heverő koponyák, gerincz-, kéz- és lábcsontok egy pillanat alatt egész csontvázakká alakultak. Valamennyien megrázták magukat, csontjaik zörögve ütődtek egymáshoz.

(Vége következik.)

Aztán mondja még valaki, hogy nem szerencsés város ez a mi Kőszegünk!

— **A „Berzsenyi kör" megalakulása.** Szombathelyen e hó 22-én lelkes férfiak megalakitották a *Berzsenyi kört.* Elnökké egyhangulag és a jelenlevők lelkes éljenzése közepette Dr. *Károlyi* Antal alispán választatott meg, ki megköszönte a jelenlevők bizalmát és a tisztséget elfogadta. Ezután a többi tisztviselők és a 22 tagu igazgató-tanács választatott meg következőkép: Alelnökök: Eredics Ferencz kir. tanácsos, s ügyvéd és dr. Dallos József fögymn. tanár; titkár: dr. Rupp Kornél fögym. tanár; jegyző és könyvtáros: Kapossy István polg. isk. tanár; pénztáros: Körmendy Zoltán gyógyszerész; ügyész: Dr. Viola Ödön ügyvéd, és háznagy: Ács Gyula tanitó. Az igazgató tanács tagjai lettek: Ajkas Károly dr., Bertalanffy József, Csuday Jenő dr., Edlmann Sebő dr., Gaar Frigyes, Gyöngyösy Tivadar dr., Halász Ferencz, Hübner János, Kárpáti Kelemen, Kovách Károly, Kemény Alajos, Knebel Jenő, Kőfalvi Vidor, dr. Laki Kristóf, Lederer János, Lipcsey Árpád, Nagy Jenő, Pálfy Boldizsár, Reiszig Adolf, Seemann Gábor, Török Sándor, Uy Sándor. A Berzsenyi szoborra nézve még a következőket hozhatjuk közönségünk tudomására. A szoborbizottság körülbelül 230 hazai pénzintézethez intézett felhivást, illetve kérelmet a Berzsenyi-szobor alap javára leendő adományozásra. E felhivásnak eredményekép a Győr-városi takarékpénztár, mint első, küldött is már 10 frtot. Ha minden egyes felszólitott intézet e példát követné ugy nemsokára egybegyülne a szükséges összeg és a megye székhelyét diszithetné a már regóhajtott Berzsenyi-szobor. Ezenkivül a már megalakult kör e farsangon mulatságot szándékozik rendezni a szobor-alap javára, mely az eddigi készülődésekből következtetve, e farsang kiváló mulatsága leend.

— **„A Vasmegyei Kör"** Budapesten f. é. január hó 21-én saját külön helyiségében (Hunnia) látogatott fölolvasó estélyt rendezett. Fölolvastak 1. Payer Jenő: A postai hirlap tarifáról. Fölolvasó sok érdekes, és új adattal világitotta meg forgalmi életünk e nagy fontosságú ágát, s alapos ismerettel, ügyes érvelé sel, éles és mélyreható megfigyeléssel nem egy meg-megszivlelésre érdemes reformot hozott szóba. A szerzőt fölolvasása végén élénken megtapsolták. 2. Keresztúri József, Költőverseny cz. humoreszkével ért el szép sikert, s tartotta vidám hangulatban a hallgatósságot. *A titkár.*

— **Meghivó.** Kaptuk a következő meghivót: A Sárvári Dal-Egyesület f. évi február 11-én a „Korona" vendéglő nagy-termében tánczczal egybekötött dalestélyt rendez. Kezdete 8 órakor. Belépti dij 1 frt., családjegy 2 frt. A tiszta jövedelmet az egyesület saját czeljaira forditja. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak. Jegyek előre válthatók: Einbeck János, Gayer József és Mórocz Lajos urak kereskedéseiben. Műsor: 1. „Szózat", Egressitől. 2. „Viharban". Dürnertől. 3. Népdal 4. „Hymnus az éjhez", Beethoventól. 5. „Magyar dalár-induló", Hubertől. Az énekeket a „Dalárda" négyes kara adja elő. Az egyes énekek közötti szünet alatt a zenekar játszik. *A rendezőség.*

— **Közgyülés.** *A vasvármegyei gazdasági egyesület* f. é. február hó 6-án délután 3 órakor Szombathelyen a megyeház nagytermében közgyülést tart. Tárgyai: 1. Számvizsgáló bizottság jelentése 1891-ik évi számadások átvizsgálásának eredményéről. 2. Jelentés az egyesület 1892. évi működéséről. 3. A lótenyésztési szakosztály megalakulásának jóváhagyása és ebből kifolyólag az alapszabályok módositása. 4. Az 1893. költségelőirányzat és működési programm jóváhagyása. Inditványok.

— **Elömunkálati engedély.** A kereskedelemügyi miniszter *Bobula* János országgyülési képviselőnek és Van Severen-Wollmann czégnek, mint érdektársaknak a déli vasut *Sopron* állomásától a Kőszeg-szombathelyi helyi érdekü vasut *Kőszeg* állomásáig, valamint ennek a vasutvonalnak Nyék és Lakfalva községek határai között fekvő valamely pontjából, továbbá Soprontól a lakonpak-kaboldi (Ritzing) kőszénbányáig vezetendő helyi érdekü vasutvonalra magadott előmunkálati engedélyt egy év tartamára meghosszabitotta.

— **Megyegyülés.** Vasvármegye köztörvényhatósági bizottsága február hó 6-án közgyülest tart

— **Halálozás** A következő gyászjelentést vettük: Rátki és salamonfai Dr. Barthodeiszky Kálmán szomoru szivvel tudatja maga és az összes rokonság nevében szeretett édes anyjának rátki és salamonfai özv. Barthodeiszky Imréné született Gyulai Gaál Ludovikának élete 51-ik évében, a haldoklók szentségének ájtatos felvétele után, hosszas szenvedés következtében 1893. évi január hó 20-án történt elhunytát. A boldogultnak hült tetemei f. hó 22-én d. e. 8 órakor fognak Répcze-Lakon beszenteltetni és ugyanaz nap d. u. 4 órakor a sárvári sirkertben örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szt.-mise áldozat hetfőn fog a Mindenhatónak bemutattatni Niczken. Répcze-Lak, 1893. évi január hó 20-án. Áldás és béke hamvaira!

— **Száznegyvenöt éves juhász.** Érdekes Mathusalem halt meg a napokban Monokon. Az elhunyt vén juhász éppen az idén töltötte volna be száznegyvenötödik esztendejét. A forradalom idején 100 éves volt. 80 éves korában még dobálózott a zsákokkal. Száz éves létire még nagyban birkózott a juhászlegényekkel s nem egyet földhöz vert; persze ő maga is elterült néha-néha. De onnantul, hogy száz éves lett, abba hagyta a birkózást, azt mondván: nem illik öreg embernek. Egyszerüen élt; hus csak akkor evett, ha kergeség ütött a birkába. Pipálni száz éves korában kezdett. Valószinüleg nagyon kevés dohány és szivar fogyna el, ha mindnyájan csak ilyen ifjukorunkban kapnak rá erre az élvezetre.

— **Amerikai szőlővesszők behozatala.** A földmivelésügyi miniszter az ez év tavaszára ismét körülbelül 3 millió darab amerikai szőlővesszőt rendelt meg Francziaországból. — A filloxeravész fellépte óta a földmivelésügyi miniszterium a most megrendelt vesszőkön kivül összesen mintegy 18 millió darab amerikai faju szőlővesszőt hozatott be Francziaországból.

— **Az 1892-iki dohanytermés.** A mult évi dohánytermés, mennyiségileg, az 1891-ikit nem haladta meg, sőt ennek mintegy 10 százalékkal mögötte maradt. A mi a dohány minőségét illeti, az kevés helyen adott kifogásra okot, és nagyobbára megfelelelő árakon került beváltásra. Igen szép dohány termett a mult évben, főleg az Alföld sik vidékein, itt a dohány szine is szép volt és, a mi fontos a dohányminőségnél, kitünően ég.

— **Hirdetmény.** A kereskedelemügyi m. kir. miniszter urnak mult évi deczember hó 22-én 82014/VI. sz. a. az alulirt kamarához intézett magas leirata szerint azon czégek, melyek valamely találmányra szabadalmat nyertek, az 1893. XVIII. t. cz. valamint az 1884. évi 29722 sz. a. kibocsatott m. kir. belügyminiszteri rendelet értelmében pusztán ezen szabadalom alapján az országos czimerek használatára jogositva nincsenek. Miről az érdekeltek ezennel értesittetnek. Sopron, 1893. január hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Hirdetmény.** Jácottet és társa, simmeringi czég, Budapesten (a külső-vácziuton) a villanyos erő átvitelénél és földalatti vezetésénél szükséges különféle eszközök gyártására nagyszabásu ipartelepet (kábel- és ólomcső-gyárat) létesitett. Az állami kedvezményekben részesitett ezen gyára alulirt kamara oly czélból hivja föl kerülete iparosainak és gyárosainak figyelmét, miszerint előforduló esetben szükségleteikeit — a hazai ipar előmozditása czéljából — lehetőleg e gyárnál fedezzék. Sopron, 1893. január hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Hirdetmény.** Ő naggym. a kereskedelemügyi m. kir. miniszter ur mult évi deczember hó 22-én 83140/VI. sz. a. az alulirt kamarához intézett leiratában a következőket rendeli. Hitelesithetők fémből készült, kizárólag folyadékok mérésére szolgáló 0·3 literes mérczék, melyeknek átmérője 58 mm., mélysége 114 mm.; ha ezen mértékben az eltérés 2 mmnel, az üztartatom eltérése pedig $^1/_{20}$-nál nem nagyobb és ha azok különben is a volt földmivelés-, ipar- és kereskedelemügyi m. kir. miniszter által 1874. évi 9334 sz. a. kiadott szabályrendelet követelményeinek megfelelnek. Miről az érdekelt körök ezennel értesittetnek. Sopron, 1893. január hóban.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Hirdetmény.** Gutkopf György, a budapesti I. ker. polgári iskolai tanitóképző-intézet ipartanműhelyének vezető tanára „Butoripari mintarajzlapok, kapcsolatban természetes nagyságu részletekkel illetve műhelyi rajzokkal" czim alatt füzeteket ad ki szakiskolák és műhelyek számára. E füzetek gyakorlati érrékét nagyban fokozzák az egyes lapokhoz mellékelt részletrajzok, melyek lehetővé teszik a mintarajzok szerint elkészitett butortárgyak helyes arányokban való előállitását. Mintbogy ennélfogva e szakmunka igen alkalmas a hazai butorasztalos-ipar tökélyesbülésének előmozditására, a kereskedelemügyi m. kir. miniszter úr 76962/1892. sz. leiratában e munka felkarolását és pártfogását az érdekelt köröknek különös figyelmébe ajánlja. A megjelent első, kettős füzet ára (12 lappal) 2 frt. 40 kr. a további 6—6 lapos füzeteké pedig 1 frt. 20 kr.

Rendeléseket elfogad a szerkesztő (Badapest, I. kerület, győri-ut 7. sz.) Mire ezennel felhivjuk érdekelt szakköreink figyelmét. Sopron, 1892. deczember hó 30-án.

A kerületi kereskedelmi és iparkamara.

— **Pénzünket ne dobjuk ki értéktelen szerekért.** Kis-Marton (Magyarország). Becses levelére válaszolva tudatom, hogy a nekem küldött Brandt Richard gyógyszerész-svájczi labdacsainak kitünő hatását nem csak magamon tapasztaltam, de azok is, kiknek e labdacsok használatát javasoltam, igy nyilatkoznak felőle. Jó sikerrel használhatók nevezetesen: makacs székrekedés, gyomorfájás, rosz emésztés, szelek, elnyálkásodás ellen, valamint a fejfájás, szédülés kiséretében föllépő arany-eres bajokban. Az én egészségem 6 doboz elfogyasztása után teljesen helyreállt s ez időszerint már egészen hivatásomnak élhetek, de nem is múlasztom el e kitünő szert mindazoknak a legjobban ajánlani, a kik hasonló bajokban szenvednek. Teljes, tisztelettel Hacke József, nyug. cs. kir. állatorvos. Brandt Richard gyógyszerész svájczi labdacsai, 70 kr. egydobozzal, a gyógyszertárakban kaphatók. Ügyelni kell arra mindig, hogy a Brandt Richard gyógyszerész valódi svájczi labdacsait (fehér kereszt vörös mezőben) helyett, ne valami utánzatot adjanak. Főraktár: Budapesten, Török József gyógyszertára, Király-ú. 12

Csarnok.

Esküjéhez hűen.

— Elbeszélés. —

(Vége.)

— Hűséget esküdtem a császárnak és a törvénynek, azt az esküt pedig nem szabad megszegni.

— Esküjét nem szegi meg, ha testvéremet szabadon bocsájtja. Sőt ellenkezőleg, ön szép és nemes tettet visz véghez. Az egész család meg fogja önnek hálálni, s azt hiszem, a Teschenthal grófok elég gazdagok, hogy adósan ne maradjanak.

— Az bizon..os, de nem lehet.

— De bizony lehet! Tegye meg s mindjárt adok 2000 frtot.

Ezzel két tekercs aranyat tett az asztalra. Csábitóan ragyogott a nemes ércz.

— Kegyelmes uram, kiméljen! — fohászkodott Kopp. — A gróf ur jól tudja, hogy szegény vagyok s hogy pénzét nagyon jól tudnám használni; de ilyen áron soha az enyémnek nem mondhatom.

— Kopp ur ne legyen kába! segitségre szüksége van. Itt fekszik neje holtteste és gyermekei kenyérért sirnak. Mi lesz majd szegényekből. Üzze ki fejéből az ostoba gondolatokat és mondjon igent. Kap 3000 frtot.

És egy harmadik tekercs aranyat tett az asztalra.

— Az Istenért gróf ur, nem szabad! — szólt Kopp.

— De igenis szabad! Adok 4000 frtot.

Egy negyedik tekercs feküdt az első három mellett

— Nem lehet!

— De bizony lehet. Itt van 5000 frt.

Teschenthal még egy tekercs aranyat tett az előbbiek mellé.

— Gróf ur, már mondtam, hogy nem szabad, nem tudom azt tenni.

— Szabad és tudja véghez vinni, csak akarnia kell! Itt van 6000 frt, akar-e vagy nem?

— Az Istenért gróf ur, hallgasson!

— 7000 frt; akar-e vagy nem?

— Nem szabad, Isten a tanum!

— Ostobaság! Véghez kell vinni! Kap 9000 frtot. Akar-e vagy nem?

— Nem, nem akarok, mert nem szabad!

— Bolondos dolog! adok 10,000 frtot. Utoljára: akar-e vagy nem?

Volt-e már valamikor egy ember ilyen borzasztó helyzetben? Az egyik oldalon egy egész vagyon, a másikon a száraz kötelesség, mely a hivatalnokot alig menti meg az éhhaláltól. A szegény ember sokáig nem tudta, hogy mit tegyen. Mindazon nyomoruságra gondolt, melyet évek óta a szomorú helyzetben szenvedett. És ennek a nyomornak most egyszerre vége lenne, csak akarnia kellene. Gyermekeire gondolt. Nem sirnak majd semmi hiányon. Jövőjük biztositva van, ha teljesiti a gróf kivánatát. Ellenkező esetben pedig mi a sorsuk? Inség, nyomoruság és korai sir! . . . Ezerféle gondolat dúlt most agyában. Nehéz pillanat volt őrá nézve, mintha mennyország és pokol között kellene választania.

— Nos, lesz már egyszer! — mondá a gróf — meggondolta már a dolgot? Akarja kérésemet teljesiteni? gazdag és szerencsés lenni, vagy pedig balga képzelődései mellett a nyomorban tönkre menni? Melyik részt választotta? Szóljon egyszer; igen, vagy nem?

Nemes gróf, — szólt gyenge, remegő hangon Kopp — kérjen tőlem amit akar, csak azt az egyet nem. Életemet föláldozhatom öcsése jóvoltáért, hanem hivatalos eskümet nem szeghetem meg; annak szentnek kell lenni előttem.

— Tehát ön nem akar?

— Nem szabad!

— Ez utolsó szava?

— Igen!

Nagy volt a szegény ember fájdalma e perczben és könyek hullottak szemeiből.

— Jó így is, — szólt a gróf hidegen és a pénzt összesimitgatá, hogy azt megint eltegye kabátjának egyik zsebébe azután kalapját és botját véve, mondá:

— Ön balgatag ember! — Kezében volt a szerencse, de ön ezt nem tartotta meg. Most lásson hozzá, mikép fog boldogulni agyrémeivel. Én nem vagyok az oka, ha ön a nyomorban alá merül. Jó éjszakát!

Koppnak hiányzott az ereje, hogy egy szót szólhatott volna. Csak annyit látott még, hogy tünt el a gróf a sötét folyosón. Szemei előttelsötétedett minden. Midőn önkivületi állapotából magához tért, egyedül volt a sötét szobában. A mécs kialudt, ottkinn dühöngött a szél és a templomtorony órája 12 tompa ütéssel hirdeté az éjfélt.

A kisértésnek vége volt, de vele eltünt Kopp földi szerencséje is. Ő derék ember volt, hű hivatalnok maradt, hanem egyszersmind egy szegény, kenyértelen apa.

Két nap mulva kedves neje holttetemeit kisérték utolsó nyughelyére. Kopp nem követte a menetet. Azon éj eseményei nagy foku lázt idéztek elő nála, mely 14 nap mulva véget vetett életének.

Ott künn fekszik a hideg földben, mint a kötelesség vértanuja. Mellét nem diszité aranykereszt; és sirján nincs emlékkő. Gyermekei az árvaházban sirnak elvesztett jó atyjukért.

A történetnek vége; ime egy derék, hű hivatalnok — története. Isten tartsa fönn és nagyobbitsa számukat; a derék férfiak a legnagyobb kitüntetésre méltók.

Sok nemes ember van a világon, kik azonban nemesi levelüket csak a menyországban kapják meg.

Peppo.

Nyilt-tér.

Henneberg G. (cs. kir. udvariszállitó) selyemgyára Zürichben. privátmegrendelőknek közvetlenül szállit: fekete, fehér és szines selyemszöveteket, méterenként 45 krtól 11 frt 65 krig postabér és vámmentesen, sima, csikos, koczkázott és mintázottakat, damasztot stb. (mintegy 240 különböző minőség és 2000 különböző szin s árnyalatban). Minták postafordulóval küldetnek. Svajczba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Piaczi-árak.

Buza	100 kilo	.	.	7 frt.	10 krtól		7 frt.	50 kr-ig		
Rozs	.	.	.	6	60	.	7	—	.	
Árpa	.	.	.	5	20	.	5	60	.	
Kukoricza	.	.	.	6	—	.	6	20	.	
Zab	.	.	.	5	20	.	5	60	.	

Vasuti menetrend.

Klm.	Állomások.		sz. vegyes vonat II. III.osst. kocsikkal		
	Középeurópai idő.		reggel	d. u.	este.
—	**Kőszeg**	ind.	5^{05}	11^{55}	5^{50}
6	Lukácsháza	(m. h.)	5^{18}	12^{08}	6^{04}
12	Német-Gencs	(m. h.)	5^{36}	12^{24}	6^{21}
18	**Szombathely**	érk.	5^{51}	12^{39}	6^{36}
—	**Szombathely**	ind.	6^{45}	3^{18}	7^{05}
7	Német-Gencs	(m. h.)	7^{01}	3^{31}	7^{2}
13	Lukácsháza	(m. h.)	7^{19}	3^{46}	7^{33}
18	**Kőszeg**	érk.	7^{31}	4^{01}	7^{51}

Csak kedden és pénteken közlekedik egy negyedik vonat Kőszegről 8 ó. 10 perczkor és Szombathelyről 11 ó., — perczkor.

Meghivás

a kőszegi takarékpénztárnak 1893. évi február hó 19-én délelőtt 10 órakor saját helyiségében tartandó

rendes évi közgyülésére.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság jelentése, az 1892. évi üzletkimutatás és mérleg előterjesztése, a tiszta nyeremény felosztása és a felmentvény megadása feletti határozat-hozatal.
2. 8 igazgatósági tagnak 3 évi időtartamra való választása.

A közgyülésen azon részvényes bir szavazati joggal, a kinek részvénye 3 hónappal a közgyülés előtt a takarekpénztár részvénykönyvébe nevére bejegyeztetett, s a ki részvényét 8 nappal a közgyülés előtt a takarekpénztárnál letette.

Az üzletkimutatás és mérleg a közgyülést megelőzőleg 8 nappal az intézet helyiségében betekinthetők.

Kelt Kőszegen, 1893. évi január 14.

Az igazgatóság.

(Utánnyomás nem dijaztatik.)

Hirdetések.

A

kőszegi takarékpénztár

a m. kir. pénzügyministerium-nak 1893 január 20-án kelt hirdetménye értelmében

CONVERSIÓ ALÁ KERÜLŐ

értékpapirok kicserélését dij- és költségmentesen eszközli. A convertálandó értékpapirok f. 1893. évi február hó 6-ig nyujtandók be.

Az igazgatóság.

A

meghülés által keletkezett betegségek legnagyobb része, nagyon könnyen volna mellőzhető alkalmas háziszerek azonnali alkalmazása által. A Horgony-Pain-Expeller ily esetekben a

legjobb bedörzsölés.

Hasonló jó eredménynyel használható csúz, köszvény és tagszaggatás, valamint fejfájás, hátfájdalmak, csipőfájdalmak stb. ellen és majdnem minden háztartásban készleten van. Ezen szer 40 kros, 70 kros és 1 frt 20 kros üvegekben majdnem minden gyógyszertárban kapható. Minthogy értéktelen utánzatok is léteznek, kifejezetten:

a Richter-féle Horgony-Pain-Expeller

kérendő.

Budapest, VIII. kerület, József-körut 41. szám.

A m. kir. államvasutak gépgyárának VEZÉRÜGYNÖKSÉGE

most: Budapest, VIII., József-körut 41. sz., ajánlja:

a magyar kir. államvasutak gépgyára	felülmulhatlan jóságu **gőzcséplő-garnituráit,**
a magyar kir. államvasutak gépgyára	malomczélokra különösen alkalmas **hengerkazános lokomobiljait,**
a magyar kir. államvasutak gépgyára	teljes vasból készült **szalmakazalozó gépeit,**
a magyar kir. államvasutak gépgyára	szabadalmazott **Stibor-körfürészeit,**
a magyar kir. államvasutak gépgyára	uj szerkezetü, szállitható **gőz-kukoriczamorzsolóit,**

valamint mindennemü mezőgazdasági gépeit kedvező feltételek mellett.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Tévedések kikerülése végett a levelezések, küldemények és megrendelések **mindig** csak igy czimezendők:

A magyar királyi államvasutak gépgyára

vezérügynökségének

BUDAPEST, VIII. ker., József-körut 41. sz.

Budapest, VIII. kerület, József-körut 41. szám.

Alapittatott 1821.

Ritka dús választék

farsangi ujdonságok, divat- gáz- és selyemkelmék,

legujabb diszek és báli belépők, valamint:

uri fehér- és divat-nemüekben

STADLER ZSIGMOND

divatáruházában SZOMBATHELY.

T. kereskedők figyelmébe:

nagybani áruosztály az I. emeleten.

Alapittatott 1821.

Sebastian Kneipp

Minden háztartásra nézve nélkülözhetetlen a

KATHREINER-féle KNEIPP MALÁTA KÁVÉ

babkávés izü. A Kathreiner-féle Kneipp maláta-kává azt az eddig el nem ért előnyt nyujtja, hogy lemondhatunk a vegyitetlen vagy szurrogatokkal vegyitett babkávé általános élvezetétől és készithetünk helyette sokkal **jobb izü**, amellett **egészségesebb** s **táplálóbb** kávét. — **Igen jó** babkávéval vegyitve. **Gyermekek** asszonyoknak, gyermekek- és betegeknek.

Utánzásokat óvatosan kerülni kell.

½ kiló ára 25 kr. — Mindenütt kapható.

Csak fehér csomagokban, melyeken KNEIPP plébános ur arczképe mint védjegy van, valódi.

Nyomatott Feigl Gyula könyvnyomdájában Kőszegen.